

ved bordet. Et nej er fastkurspolitik uden for euroen med Danmark på et sidespor.

Selvfølgelig er der noget, vi giver afkald på ved at gå med i euroen. Vi opgiver retten til selv at bestemme renten, men i forvejen bestemmer vi ikke selv renten. Vi følger automatisk de beslutninger, som eurolandene træffer. Vi opgiver retten til selv at bestemme valutakursen, men vi bruger heller ikke valutakursen som instrument. Siden 1982 har vi bundet kronen til først D-mark og siden til euro. Med andre ord: Det, vi giver afkald på, bruger vi i forvejen ikke, men det, vi vinder, har vi hårdt brug for, nemlig en plads i det rum, hvor beslutningerne bliver truffet.

Det er derfor, vi i Venstre er nået til, at plusserne langt, langt overstiger minusserne. Valget står ikke mellem at bevare eller opgive Danmarks selvstændighed. Danmark består som en selvstændig nation, hvad enten det bliver et ja eller et nej den 28. september, men valget står mellem et Danmark, der har indflydelse, eller et Danmark uden for indflydelse. Indflydelse får vi kun ved at være fuldt og helt med i EU-samarbejdet.

Der er nogle, som siger: Euroen er måske fornuftig nok i sig selv, men vi frygter, at den bare er et led i en glidebane hen mod et Europas Forenede Stater, og det ønsker vi ikke. Hertil er der to ting at sige. For det første: Venstre ønsker heller ikke et Europas Forenede Stater. I øvrigt: Tror nogen i ramme alvor, at f.eks. Frankrig vil le nedlægge sig selv som nationalstat? Selvfølgelig ikke; det er et rent fantasifoster.

For det andet: Euroen er ikke en glidebane, vi ved nøjagtigt, hvad vi siger ja til. Danmark er i forvejen med i Den Økonomiske og Monetære Union, vi har i forvejen nøjagtigt de samme forpligtelser som eurolandene. Det, vi tager stilling til, er, om vi vil være med i den tredje og sidste fase, altså den fælles valuta, med den indflydelse, som det giver, hverken mere eller mindre.

Hvis vi skal være med i mere EU-samarbejde, tager vi selv stilling til det punkt for punkt i de kommende år. Og lad os da åbent og ærligt sige, at der kommer flere opgaver i de kommende år, og det er i Danmarks og Europas interesse, at vi får et bedre samarbejde om miljøbeskyttelse, om bekæmpelse af international kriminalitet, om flygtninge og asylsøgere, om forebyggelse af kriser som dem i det tidligere Jugoslavien. Og det er i Danmarks interesse at være fuldt og helt med i det samarbejde.

Derfor er det Venstres opfattelse, at alle Danmarks undtagelser fra EU-Traktaten skal væk, men det afgørende er, at EU skal være et samarbejde mellem selvstændige lande, der frivilligt har besluttet at løse en række opgaver i fællesskab på fornuftige områder og i den takt, som vi selv beslutter.

Der står meget på spil den 28. september. Vi stemmer om euroen, men hvis det bliver et nej, så er det et nej til mere end euroen. Den politiske realitet vil være, at et nej vil blokere for nye folkeafstemninger om de resterende undtagelser i en rum tid fremover, og virkningen vil så være, at Danmark i mange, mange år fremover vil være belastet af sine undtagelser. Vi parerer os selv effektivt på et sidespor, fører kopipolitik, står uden for indflydelse og reducerer derved os selv til et B-medlem af EU.

Danmark kan da godt eksistere uden euroen, men det er en meget ringe varetæling af danske interesser. Danskhed for os i Venstre er også at se det danske flag side om side med de øvrige europæiske landes flag, og det er at høre den danske stemme ved det bord, hvor beslutningerne bliver truffet. Vi støtter derfor lovforslaget om Danmarks deltagelse i den fælles valuta.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlggaard (UP):

Jeg vil gerne spørge hr. Anders Fogh Rasmussen, om han ikke synes, det er rigtig ærgerligt, at nu har han rigtig forberedt sig og skrevet en flot tale om de økonomiske konsekvenser af at stå uden for, som vi gør i dag, uden for euroen, med høj beskæftigelse, med lav arbejdsløshed, med fin levefod, i modsætning til nede i Euroland: B-medlemskab, B for beskæftigelse, ikke A-medlemskab, A for arbejdsløshed, og så ligesom den her tale skal afleveres, eller rettere sagt en time før, så offentliggør de økonomiske vismænd, de uafhængige økonomiske vismænd, landets højeste økonomiske sagkundskab, en redegørelse, som ganske klart konkluderer, at når det drejer sig om de økonomiske konsekvenser af et medlemskab af euroen og at afskaffe kronen, så er de små og usikre.

Jamen dermed er hele hr. Anders Fogh Rasmussens tale jo torpederet. De er små, og de er usikre. Og er det ikke bedre med et B-medlemskab, når B står for beskæftigelse?